

sygn. akt I C 50/22 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 02 września 2022 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. H. (1)

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda M. H. (1) na rzecz pozwanego (...) z siedzibą w W. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;
3. zwraca powodowi M. H. (1) kwotę 628 zł (sześćset dwadzieścia osiem złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 50/22 upr.

UZASADNIENIE

Powód M. H. (1) wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) z siedzibą w W. kwoty 1.894,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lutego 2019 roku do dnia zapłaty. Powód wnosił nadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia za czas od dnia uprawomocnienia się przeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 27 listopada 2018 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został należący do A. S. pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego. W dniu 29 listopada 2018 r. A. S. zawarł z powodem umowę najmu, która trwała do dnia 27 grudnia 2018 roku. Powód wskazał, że jego legitymację czynną stanowi umowa cesji wierzytelności z dnia 22 stycznia 2019 r. przenosząca na niego uprawnienia do dochodzenia roszczeń w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT w dniu 22 stycznia 2019 r. za najem pojazdu zastępczego na kwotę 4.821,60 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i przelał na rachunek powoda kwotę 2.927,40 zł. Tym samym do zapłaty pozostała kwota 1.894,20 zł. Powód wzywał pozwanego do zapłaty i składał reklamacje w celu wynegocjowania dopłaty do odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Pozwany jednak odmówił refundacji pełnych kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że ze spór między stronami dotyczy wysokości odszkodowania za szkodę z dnia 27 listopada 2018r. powstała w związku z uszkodzeniem samochodu F. (...) o nr rej. (...), w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego- spór dotyczy tylko i wyłącznie wysokości dobowej stawki czynszu najmu.

Pozwany wskazał, że poszkodowany przy telefonicznym zgłoszeniu szkody został poinformowany o wysokości akceptowanych stawkach oraz otrzymał kontakt do wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Informacje takie zostały przekazane poszkodowanemu w piśmie i mailowo. Poszkodowany w ramach propozycji pozwanego miał korzystać z pojazdu bezpłatnie, zaś pozwany w ramach współpracy z wypożyczalnią miał zrefundować koszty wynajmu pojazdu zastępczego. Nadto został poinformowany o stawkach dobowych właściwych dla poszczególnych segmentów pojazdów i w związku z tym poszkodowany w chwili wynajęcia pojazdu zastępczego miał pełną wiedzę o stawkach stosowanych przez wypożyczalnię współpracującą z pozwanym. W ocenie pozwanego wysokość stawki zastosowanej przez powoda jest rażąco wygórowana w stosunku do zaoferowanej przez pozwanego. W sprawie nie było żadnego uzasadnienia aby skorzystać ze znacznie droższej oferty powoda, a przez to zaakceptować stosowaną stawkę czynszu najmu na poziomie 140 zł netto za samochód z segmentu C jako normalne następstwo szkody, w sytuacji gdy poszkodowany miał możliwość skorzystania z analogicznej usługi w cenie 85 zł netto.

Nadto pozwany zaznaczył, z ostrożności procesowej, iż ewentualne odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania, ponieważ przeprowadzone przed sądem nowe dowody na nowe okoliczności umożliwiają dopiero w chwili zamknięcia rozprawy ocenę stanu rzeczy stanowiącego podstawę oceny szkody powoda, wobec czego ta data powinna być właściwa do przyznania odsetek za opóźnienie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 listopada 2018 r. około godz. 8:00 na Obwodnicy (...) w okolicach G.-S. - doszło do kolizji drogowej. R. J. kierujący samochodem osobowym marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie dostosowując prędkości pojazdu do warunków drogowych, hamując uderzył w prawidłowo jadącego pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonemu przez A. S., w wyniku czego doszło do zderzenia bocznego pojazdów i uszkodzenia samochodu osobowego. Uszkodzony samochód stanowił własność A. S. .

Na miejsce zdarzenia nie była wzywana Policja.

/dowód: akta szkody na płycie CD – k.40 akt, zeznania świadka A. S. – k. 58-59 akt, zgłoszenie szkody w pojeździe z obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na płycie CD – k.40 akt /

Pojazd sprawcy zdarzenia objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) z siedzibą w W..

Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, który w piśmie z dnia 27 listopada 2018 r. potwierdził otrzymanie zawiadomienie o szkodzie, a także poinformował A. S. o możliwości ubiegania się o zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Pozwany zaproponował poszkodowanemu skorzystanie z oferty wypożyczalni stale współpracującej z (...), tj. (...) sp. z o.o. z siedziba w G.. Wskazał, że skorzystanie z oferty nie jest obligatoryjne, jednak w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej w ww. wypożyczalni.

W dniu 27 listopada 2019 r. poszkodowany otrzymał pisemną informację dotyczącą najmu pojazdu zastępczego, która zawierała przykładową ofertę wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Zgodnie z cennikiem zawartym w omawianym dokumencie cena netto za dobę najmu pojazdu zastępczego klasy odpowiadającej klasie uszkodzonego pojazdu (klasa C)wynosiła 85 zł netto, za dobę najmu pojazdu zastępczego. Informacja ta zawierała dane kontaktowe

(numer telefonu) do jednej wypożyczalni pozostających w stałej współpracy z pozwanym, tj. (...) sp. z o.o. z siedzibą w G..

Poszkodowany nie podjął próby skontaktowania się z ww. wypożyczalnią współpracującą z pozwanym w sprawie wynajęcia pojazdu zastępczego.

/dowód: umowa o współpracy w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych – akta szkody CD k. 40 akt, cennik wynajmu samochodów – k. 40 akt, pismo pozwanego z dnia 27-11-2018r. - k. 40 akt, umowa najmu pojazdu zastępczego z dnia 29-11-2019r. – k. 8 akt i akta szkody na płycie CD – k. 40 akt , zeznania świadka A. S. – k. 58-59 akt, zgłoszenie szkody w pojeździe – akta szkody CD k. 40 akt, zgłoszenie szkody w pojeździe z obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych – akta szkody CD k. 40 akt /

W dniu 29 listopada 2018 r. poszkodowany A. S. zawarł z powodem M. H. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) z siedzibą w O. umowę najmu pojazdu marki F. (...) na okres od 29 listopada 2018 r. do 27 grudnia 2018 r. Koszt najmu został ustalony w oparciu o stawkę 172,20 zł brutto za dobę najmu (140 zł netto).

Powód w dniu 22 stycznia 2019 r. wystawił fakturę nr: (...) za wynajem pojazdu zastępczego na łączną kwotę 4.821,60 zł brutto (3.920,00 zł netto) z terminem płatności 21 lutego 2019 r.

/dowód: informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej – k. 11akt i akta szkody na CD – k.40 akt, umowa najmu z dnia 27.11.2018 – k. 8 akt i akta szkody na CD – k.40 akt, cennik najmu pojazdu od dnia 21-03-2017 – k. 9 i akta szkody na CD – k.40 akt, ogólne warunki najmu – k. 10 – 11 akt, oświadczenia najemcy – k. 14 - 16 akt oraz akta szkody na CD – k.40 akt, faktura nr: (...) – k. 18 akt i akta szkody na CD – k.40 akt,, rozpisanie dni najmu pojazdu zastępczego – k. 29 – 31 akt i akta szkody na CD – k.40 akt, zeznania świadka A. S. – k. 58-59 akt /

W wyniku umowy cesji wierzytelności zawartej w dniu 22 stycznia 2019 r. poszkodowany A. S. przelał na rzecz powoda prawo do odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 22 stycznia 2019 r., przysługującego z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 27 listopada 2018 r.

Powód w dniu 22 stycznia 2019 r. przesłał pozwanemu fakturę za wynajem pojazdu, wnosząc o zapłatę należności w terminie 30 dni.

Pozwany decyzją z dnia 20 lutego 2019 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 2.927,40 zł, w uzasadnieniu wskazując, że przedłożona faktura została zweryfikowana w ten sposób, że za zasadny uznano czas wynajmu w całości, zaś stawki za wynajem skorygowano do poziomu 85 zł netto. Przedmiotowa kwota została przelana na rachunek bankowy powoda.

Od powyższej decyzji powód w dniu 23 lipca 2019 r. wniósł reklamację, domagając się uznania stawki wynajmu auta zastępczego wskazanej w fakturze.

W wyniku rozpoznania reklamacji pozwany decyzją z dnia 22 sierpnia czerwca 2020 r. podtrzymał weryfikację stawki do kwoty 85 zł netto za dobę.

/dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 17 akt i akta szkody na CD – k.40 akt, pismo powoda z dnia 22-01-2019 – k. 19 – 22 akt i akta szkody na CD – k.40 akt, pismo pozwanego z dnia 22-08-2019 r. – k. 27 akt i akta szkody na CD – k.40 akt, potwierdzenie nadania przesyłek poleconych – k. 32 akt, zeznania świadka A. S. – k. 58-59 akt/

Uszkodzony pojazd marki F. (...) należał do segmentu C, a będący przedmiotem najmu pojazd marki F. (...) również – do segmentu C.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów prywatnych zawartych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach postępowania likwidacyjnego na płycie CD. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Ponadto Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka A. S. co do okoliczności zawarcia przez nią umowy najmu pojazdu zastępczego oraz sposobu korzystania z tego pojazdu. Zeznania te były spójne i wewnętrznie niesprzeczne, a ponadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszego postępowania. Brak jest zatem podstaw, aby zeznania te uznać za przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania. Ponadto świadek ten był osobą bezstronną, niepowiązaną w żaden sposób z żadną ze stron postępowania, w związku z czym nie miał interesu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą na korzyść powoda bądź pozwanego. Żadna ze stron niniejszego procesu nie zakwestionował zeznań ww. świadka.

Sąd co prawda dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego w osobie P. L. na fakt rynkowości stawki za najem pojazdu w związku ze szkodą z dnia 27 listopada 2018r. zastosowanej przez powoda, minimalnych i maksymalnych stawek występujących na rynku lokalnym na terenie zamieszkania poszkodowanego A. S. i okolic w wypożyczalniach oferujących najem gotówkowy, jednakże biegły z uwagi na brak bazy danych czy też innego źródła zawierające dane o charakterze archiwalnym podał, że niemożliwym jest wydanie opinii. Podał że możliwym jest jedynie ustalenie wysokości bieżących stawek, co jednak z uwagi na znaczny okres upływu czasu od dnia szkody może być obciążone znacznym i trudnym do oszacowania błędem(k. 76 akt).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny co do faktu zaistnienia szkody w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniku zdarzenia z dnia 27 listopada 2018 r. oraz co do winy kierowcy ubezpieczonego u pozwanego za spowodowanie zdarzenia. Poza sporem pozostawały również celowość korzystania przez poszkodowanego A. S. z pojazdu zastępczego oraz długość uzasadnionego czasu tego wynajmu, a także skuteczność przejścia wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego z poszkodowanej na powoda. Pozwany nie kwestionował bowiem legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z pozwem w niniejszej sprawie.

Wobec uiszczenia w toku postępowania likwidacyjnego na rzecz powoda odszkodowania w łącznej kwocie 2.927,40 zł przyjąć należy, iż pozwany nie zakwestionował skutecznie swojej odpowiedzialności co do zasady. Strona pozwana konsekwentnie kwestionowała natomiast wysokość roszczenia dochodzonego przez powoda.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się zatem do oceny dopuszczalności skorygowania przez pozwanego wysokości dobowej stawki wynajmu wskazanej przez powoda w fakturze nr (...) do wysokości stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym.

Kwestia zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego była przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego, który w uchwale Izby Cywilnej z dnia 13 marca 2020 r., sygn. akt III CZP 63/19 wskazał, że zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym. W uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt III CZP 5/11 wskazano natomiast, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

Koszty wynajmu samochodu zastępczego jako koszty poniesione w związku z utratą przez poszkodowanego możliwości korzystania z własnego samochodu niewątpliwie wchodzi w zakres szkody. Rekompensata tych kosztów przez ubezpieczyciela ma na celu wyeliminowanie negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia pojazdu i obejmuje rzeczywisty okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania

ze swojego pojazdu uzasadniony koniecznym i niezbędnym w okolicznościach danej sprawy okresem jego naprawy. Nie ogranicza się do czasu technologicznej naprawy, lecz obejmuje wszystkie obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy, na przykład możliwości organizacyjne warsztatu naprawczego, obłożenie zamówieniami, dni wolne od pracy, oczekiwanie na części, przekazanie pojazdu do naprawy i jego odbiór oraz czynności ubezpieczyciela w toku likwidacji szkody.

Pozwany nie kwestionował czasu trwania wynajmu trwającego od 29 listopada 2018 do 27 grudnia 2018r. wynikającego z faktury nr (...). Kwestionował natomiast stawkę najmu pojazdu zastępczego, podnosząc, że stawka ta została zawyżona przez powoda względem stawek stosowanych przez firmy działające na rynku lokalnym, a w szczególności wypożyczalnie pozostające w stałej współpracy gospodarczej z pozwanym (...).

Jak wynika z pisma biegłego P. L., możliwym jest jedynie ustalenie wysokości bieżących stawek za wynajem pojazdów na terenie zamieszkania poszkodowanego, nie zaś, okresie kiedy powstała szkoda, z uwagi na brak bazy danych czy też źródła o charakterze archiwalnym.

Niemniej jednak Sąd miał jednakże na uwadze, że poszkodowany A. S. otrzymał od pozwanego ofertę wynajęcia samochodu zastępczego klasy C (C(...), F. (...), H. (...), H. (...), K. (...), M. (...), O. (...), P. (...), R. (...), #. O., T. (...), T. (...), V. (...), S. (...), N. (...), T. (...), S. (...)) w cenie 85 zł netto za dobę. Dwa dni po zgłoszeniu szkody poszkodowany zrezygnował z oferty wynajęcia pojazdu zastępczego przedstawionej przez pozwanego, pomimo takiej możliwości oraz poinformowania Go przez pozwanego o pokryciu kosztów najmu pojazdu zastępczego do wysokości 85 zł netto za dobę, na wypadek najęcia takiego pojazdu na rynku.

Reasumując, poszkodowany miał realną możliwość wynajęcia pojazdu tej samej klasy co wybrany pojazd marki F. (...) za cenę o ponad 0,6 niższą od stawki stosowanej przez powoda. A. S. jednakże nie podjął próby kontaktu z wypożyczalnią współpracującą z pozwanym, mimo iż otrzymał do nich dane kontaktowe w postaci numerów telefonu. Pisemna informacja dotycząca najmu pojazdu zastępczego zawierała pouczenie, że poszkodowany nie jest zobowiązany do skorzystania z oferty wypożyczalni współpracującej z pozwanym, jednak w przypadku najmu pojazdu zastępczego od innego podmiotu odszkodowanie zostanie ustalone w oparciu o wysokość stawek obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym.

W świetle powyższych ustaleń uznać należy, że poszkodowany miał (a przynajmniej powinien mieć) świadomość, że ubezpieczyciel sprawy szkody nie rekompensuje w każdym przypadku całości kosztów poniesionych z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Mimo to A. S. podjął decyzję o skorzystaniu z usług powoda, rezygnując z oferty podmiotu współpracującego z ubezpieczycielem. W ocenie Sądu poszkodowany nie dążył tym samym do minimalizacji szkody, czego konsekwencje obciążają aktualnie powoda jako nabywcę wierzytelności.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd w punkcie 1. na podstawie art. 13, 14 ust. 1, 34 i 36 a contrario ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r., poz. 854) oddalił powództwo w całości jako niezasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst ujednolicony Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 900 zł, na które składało się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 900 zł.

Pozwany wygrał sprawę w całości, zatem powód winien mu zwrócić całość poniesionych kosztów postępowania.

W związku z powyższym Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie 2. Sąd zasądził nadto odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

W punkcie 3. Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r. poz. 2257) zwrócił powodowi kwotę 628 zł tytułem części niewykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska